

Uhke oled, paabulind,
saba teeb ju kuulsaks sind!

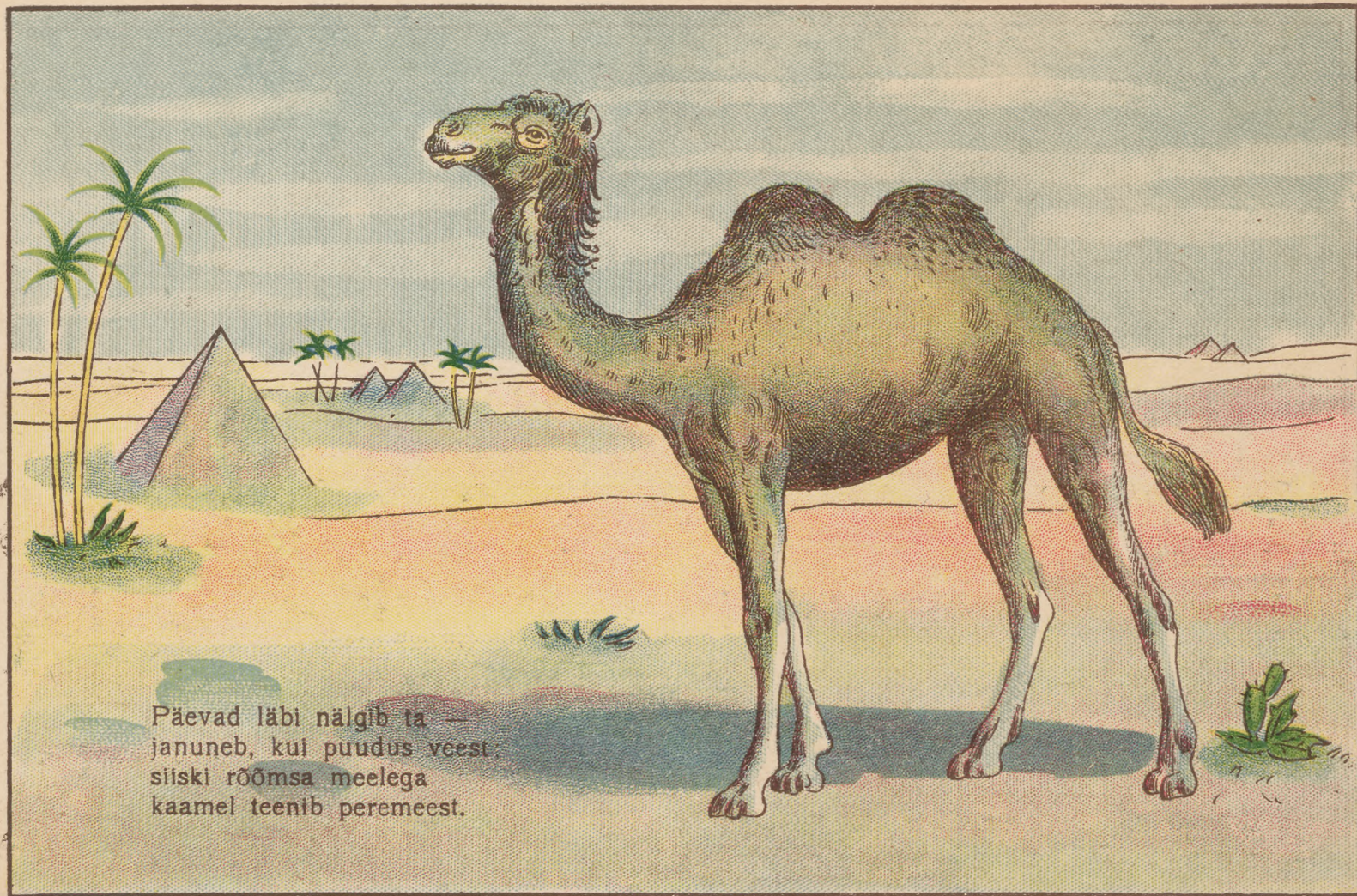

Linnukestel oksa pääl
tõuseb rõõmsalt lauluhääl.

Jaanalind, miks ruttad sa,
kas lä'ed toitu otsima,
või sul kannul mõni kütt,
kellel ligidal siin ütt?

Päevad läbi nälgib ta —
januneb, kui puudus veest;
siiski rõõmsa meelega
kaamel teenib peremeest.

Kaelkirjak.

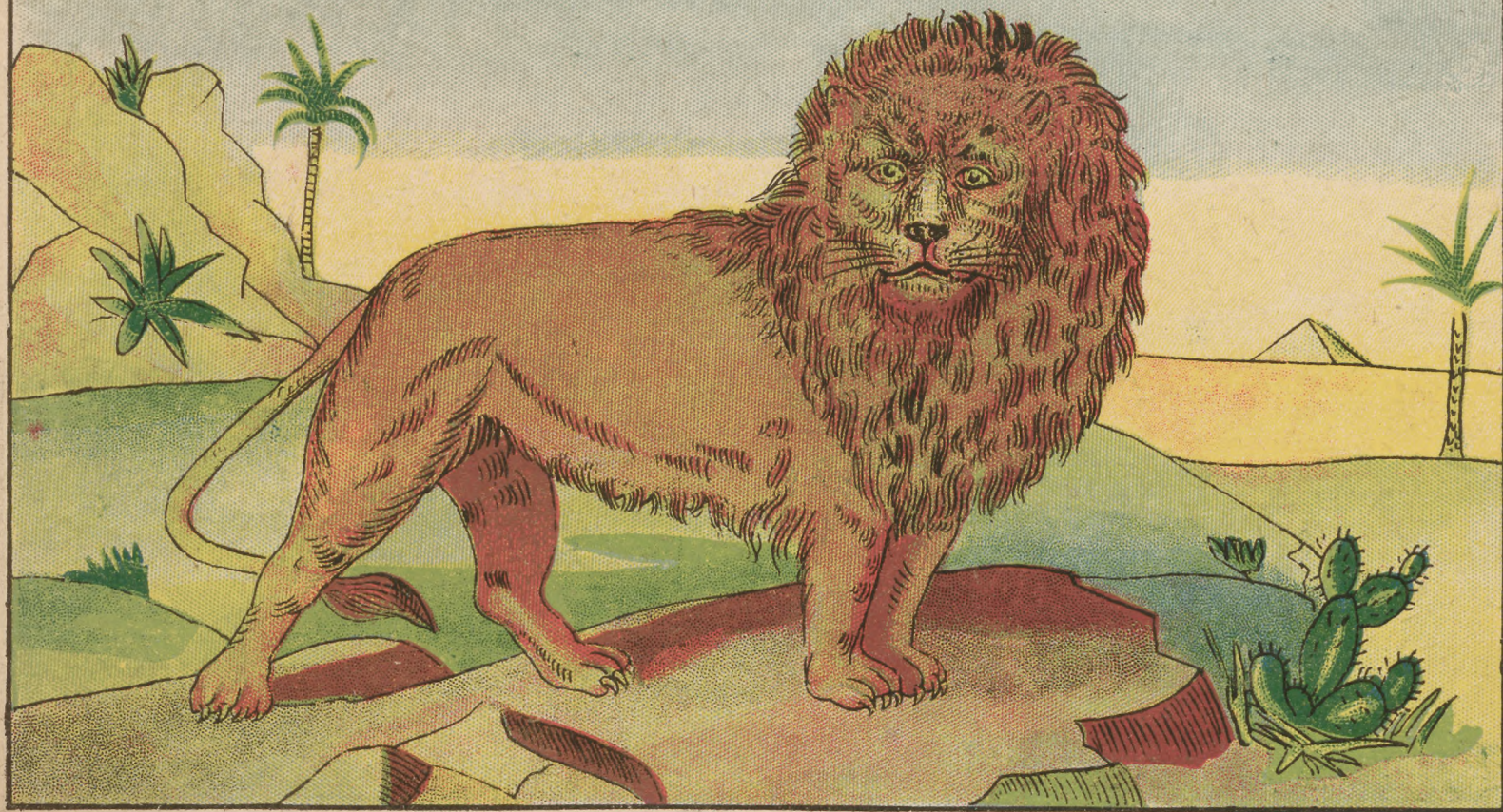
Maast tal raske toitu võtta,
sest et kõrged jalad tal,
kuid ta siiski ei jää hätta,
puust saab kerge vaevaga.

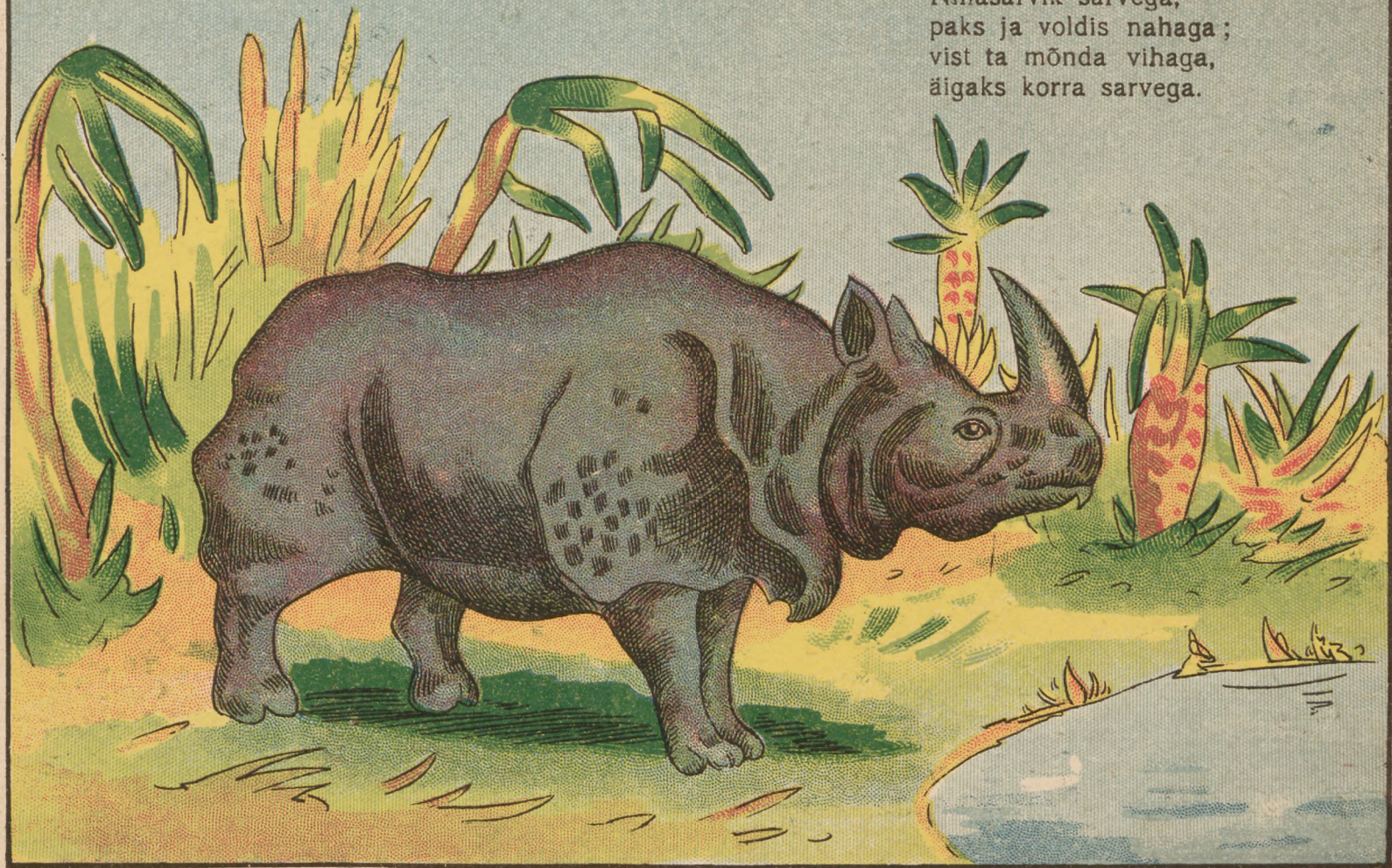

Tiiger kuri, kaval loom,
palju pahandusi toob.
Kaval kütt võib siiski teda
jäädavasti aheldada.

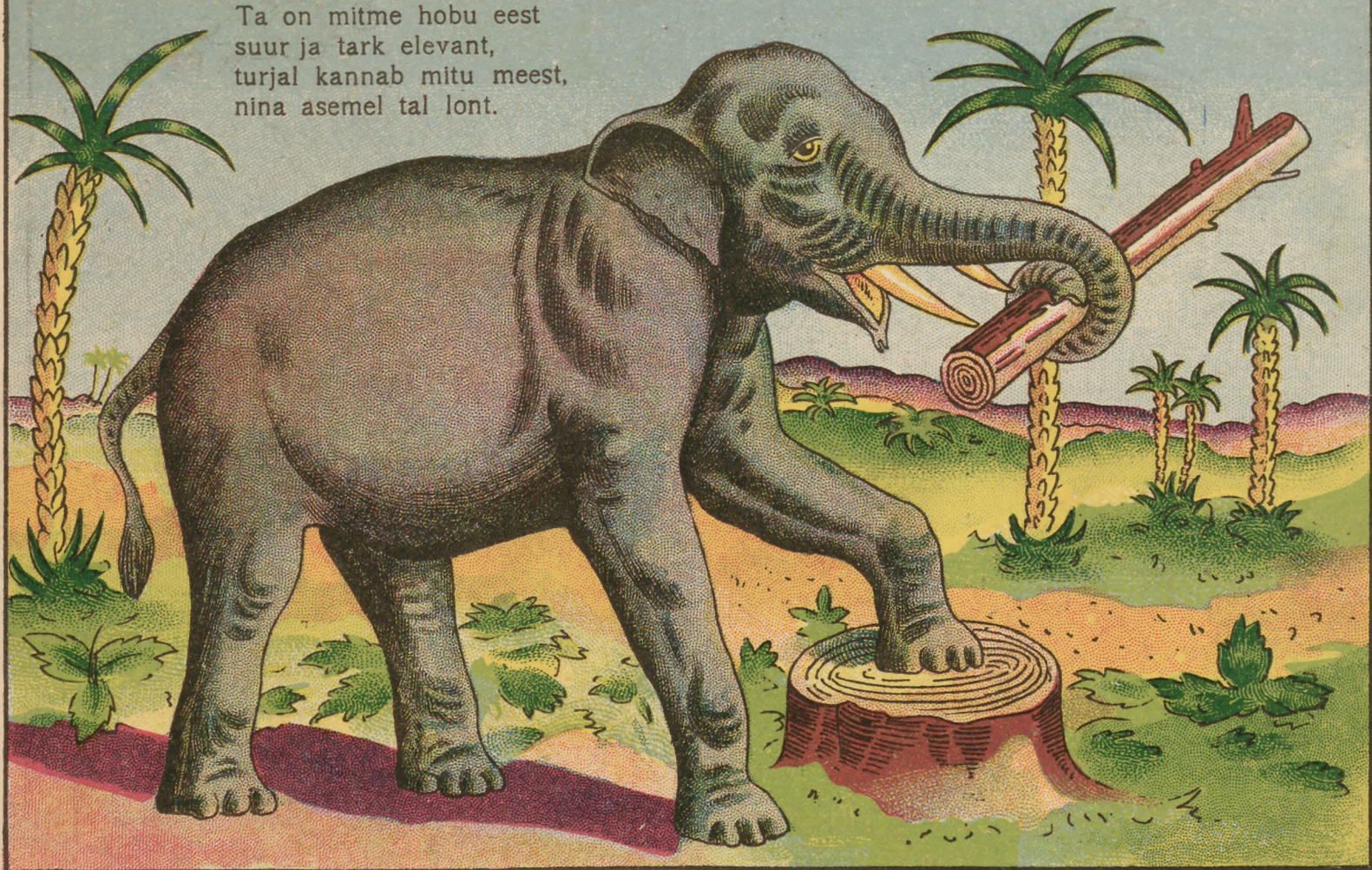
Lõvi seisatab ja kuulab,
mis ta muud kui saaki luurab.

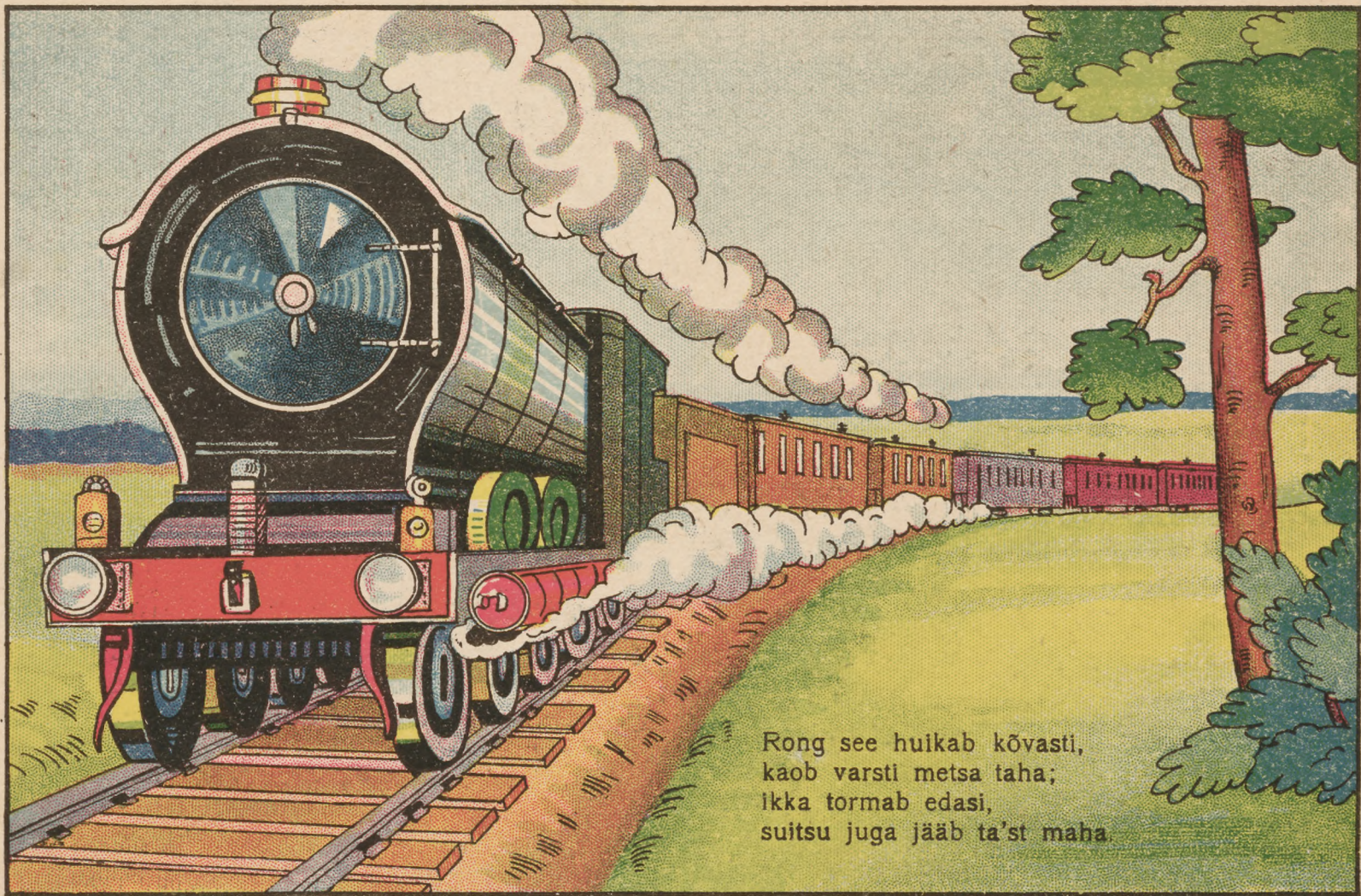

Ninasarvik sarvega,
paks ja voldis nahaga;
vist ta mõnda vihaga,
äigaks korra sarvega.

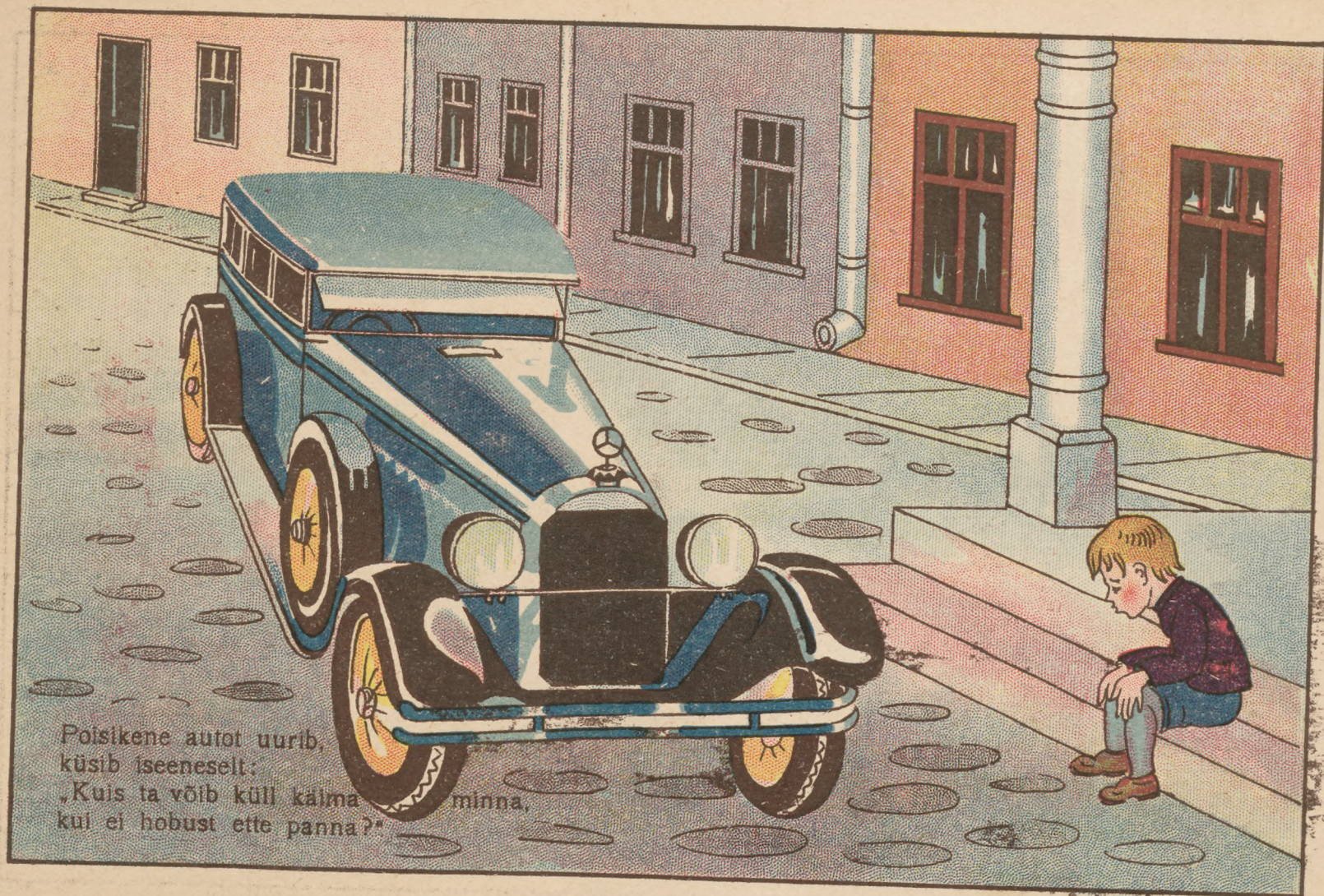

Ta on mitme hobu eest
suur ja tark elevant,
turjal kannab mitu meest,
nina asemel tal lont.

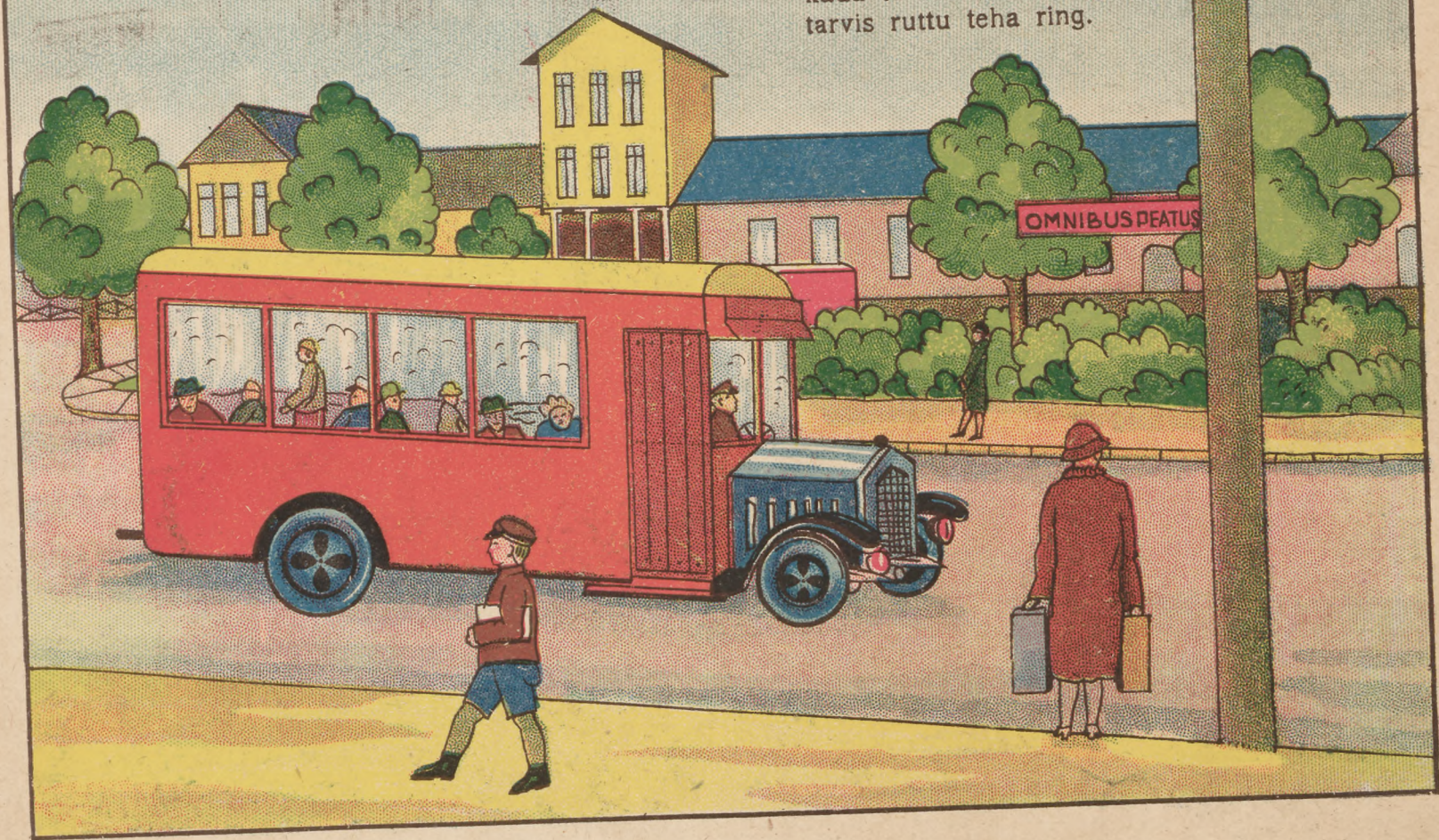

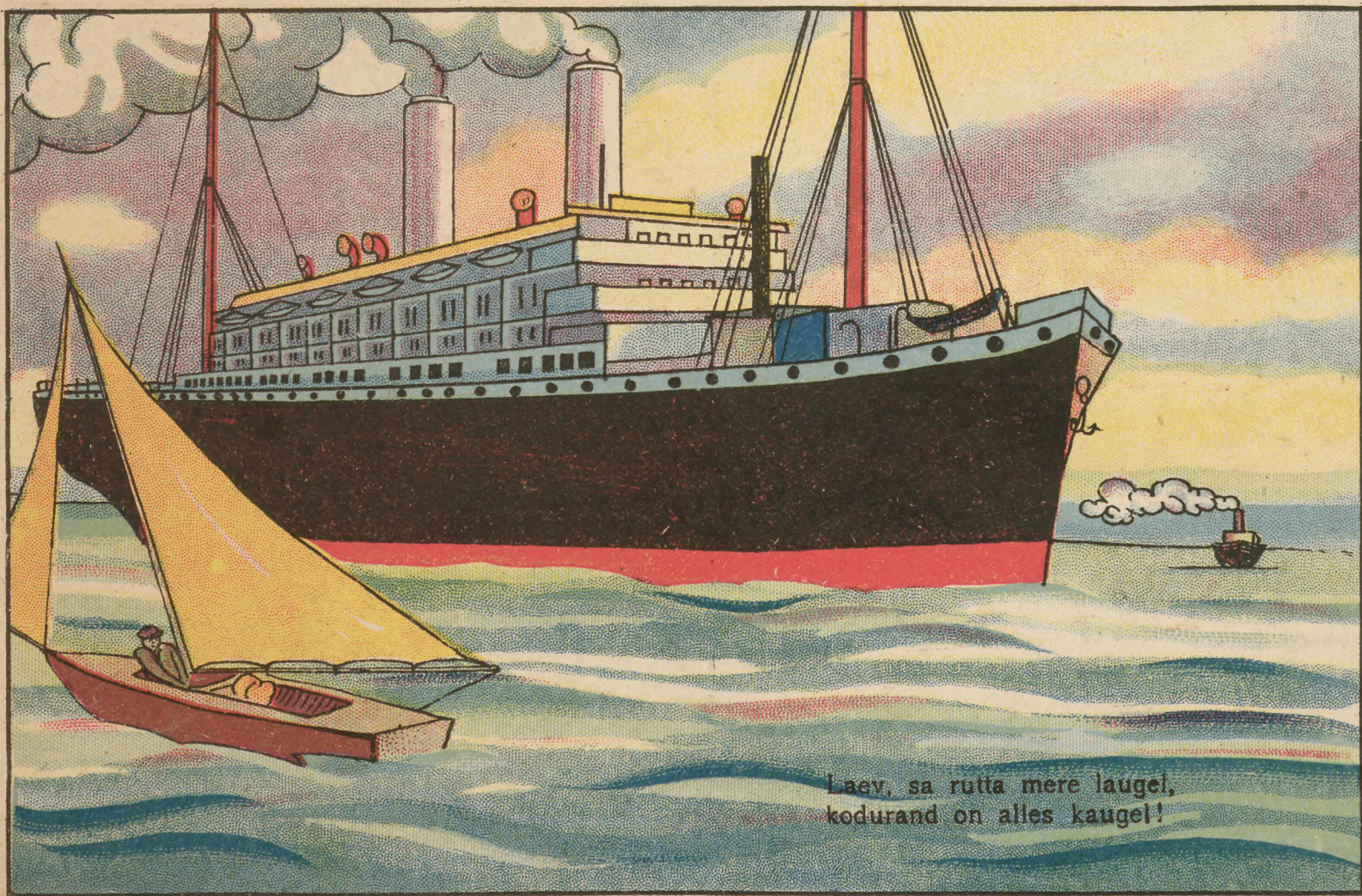
Rong see huikab kõvasti,
kaob varsti metsa taha;
ikka tormab edasi,
suitsu juga jääb ta'st maha.

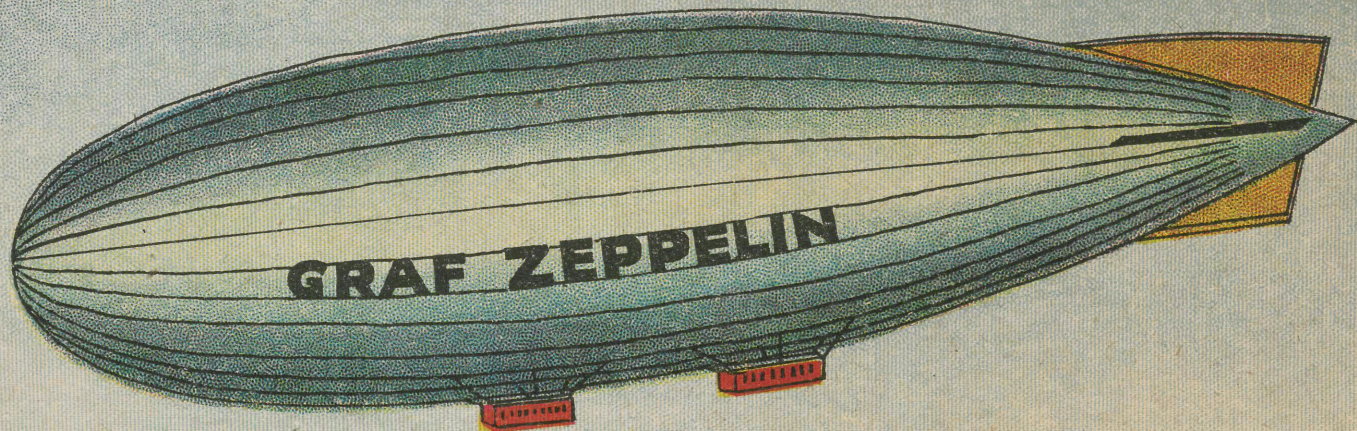
Poisikene autot uurib,
küsib iseeneselt:
„Kuis ta võib küll kälma minna,
kui ei hobust ette panna?“

Omnibussil' ole sa
kärmas pääle minema,
kaua ta ei oota sind —
tarvis ruttu teha ring.

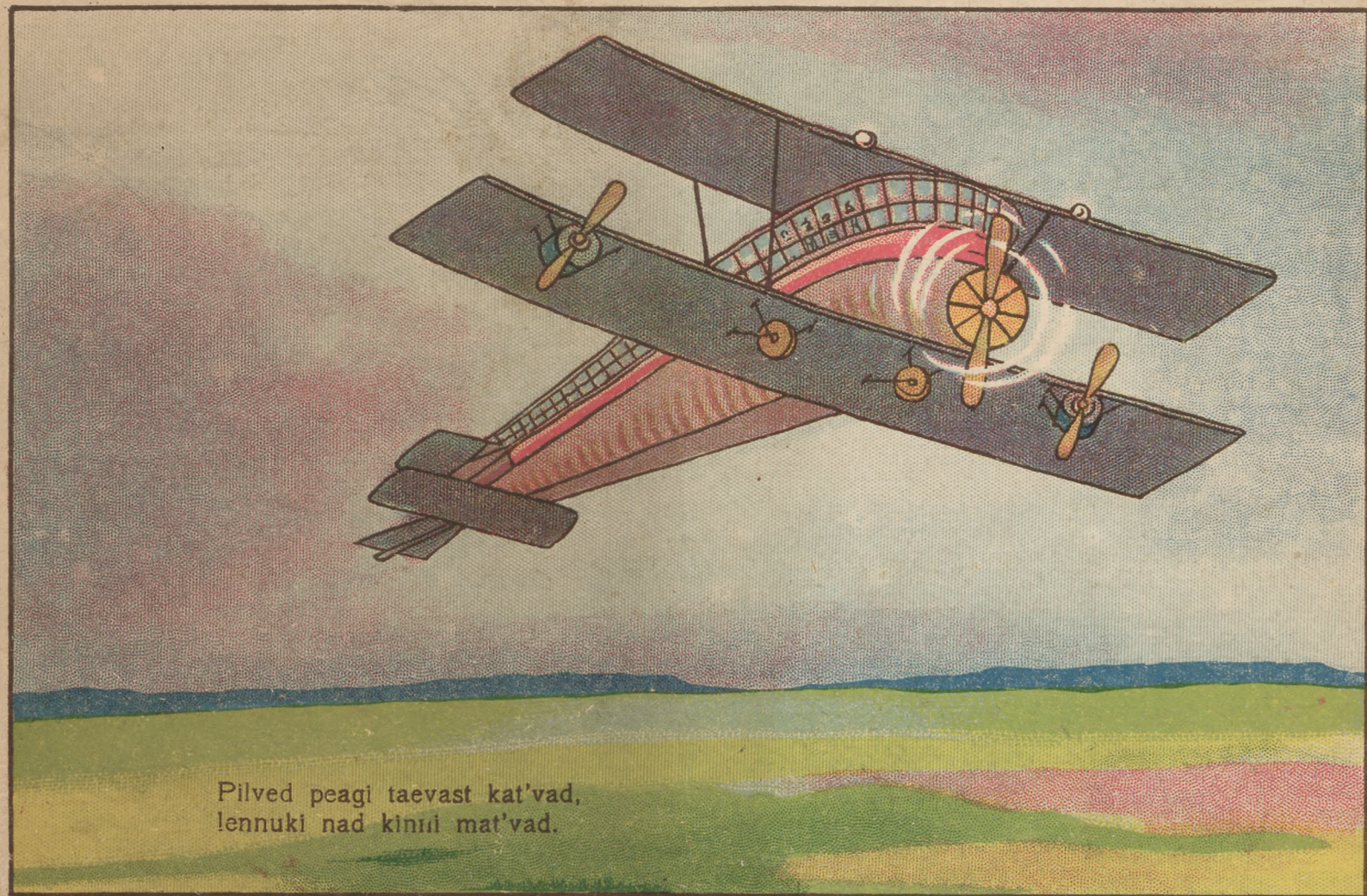

Laev, sa rutta mere laugel,
kodurand on alles kaugel!

Õhus miski müriseb,
Zeppelin sääl ringi teeb.

Pilved peagi taevast kat'vad,
lennuki nad kinii mat'vad.